

שמות א, פסוקים טו - כב

הקדמה

בשיעור זה נעסוק בפתרון החדש של פרעה נגד ההתרבות של בני ישראל, הגזירה על הזכרים.

מהלך השיעור

- טו ויאמר מלך מצרים למיילדת העברית אשר שם האחת שפרה ושם השנית פועה:
 טז ויאמר בילדכן את העבריות וראיתן על האבנים אם בן הוא והמתן אותו ואם בת הוא וחקיה:
 יז ותיראנן המיילדת את האלקים ולא עשו כאשר דבר אליהן מלך מצרים ותיחיינן את הילדים:

פרעה מלך מצרים קורא למיילדות העבריות.

לאחת קוראים שפרה ולשנייה קוראים פועה.

פרעה מצווה עליהן:

אם נולד בן - עליכן להרוג אותו, אם נולדת בת - תשאירו אותה בחיים.

המיילדות רואות את אלוקים, ולכן לא עושות כפי שצוה פרעה, ומשאירות גם את הבנים בחיים.

יח ויקרא מלך מצרים למיילדת ויאמר להן מדוע עשיתן הדבר הזה ותיחיינן את הילדים:

יט ותיאמרנן המיילדת אל פרעה כי לא כנשים המצרית העברית כי חיות הנזה

בטרים תבוא אליהן המיילדת וילדו: ^ז וייטב אלקים למיילדת וירב העם ויעצמו מאד:

כא ויהי כי יראו המיילדת את האלקים ויעש להם בתיים:

פרעה מגלה את זה, ושואל את המיילדות: "מדוע אתן משאירות את הבנים שנולדים בחיים?"

המיילדות עונות לפרעה שהנשים העבריות יולדות כל כך במהירות,

שהן לא מספיקות להגיע ללידה, והתינוק כבר נולד.

אלוקים עוזר למיילדות, ועם ישראל ממשיך לגדול ולהתחזק.

בזכות מעשיהן הטובים של המיילדות אלוקים נותן להן שכר שיצאו מהם משפחות גדולות וחשובות.

כב ויצו פרעה לכל עמו לאמר כל הבן הילוד היארה תשליכהו וכל הבת תחיון:

פרעה רואה שהגזרה שלו לא מתקיימת וכעת פונה לכל העם:

אם נולד בן - תשליכו אותו ליאור.

אם נולדת בת - תשאירו אותה בחיים.

שמות א, פסוקים טו - כב

יוכבד ומרים

שפּרה ופּועה היו השמות הנוספים שהיו למיילדות העבריות.

אלו היו יוכבד ומרים.

יוכבד - נקראה שפּרה, בגלל שהייתה משפרת את התינוקות שנולדו ועוזרת להם.

מרים - נקראה פּועה, בגלל שהייתה משמיעה (פועה) לתינוקות שנולדו קולות נעימים כדי שיירגעו.